

LISA's konfirmation

29. april 1979

Mel.: På Vossevangen.....

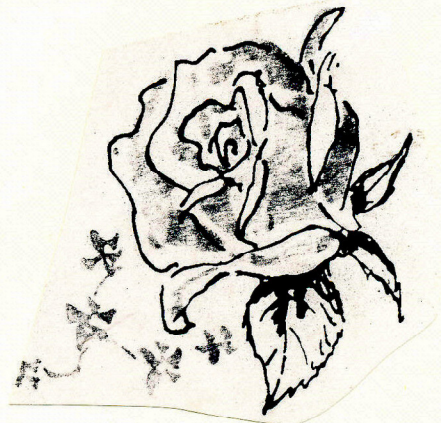
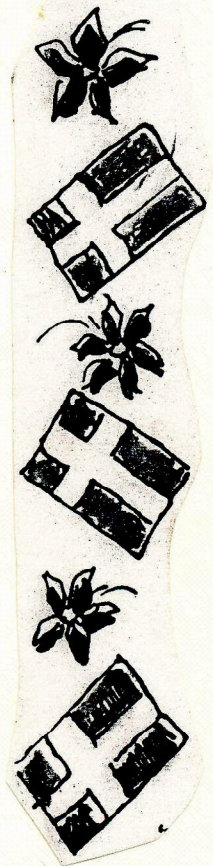
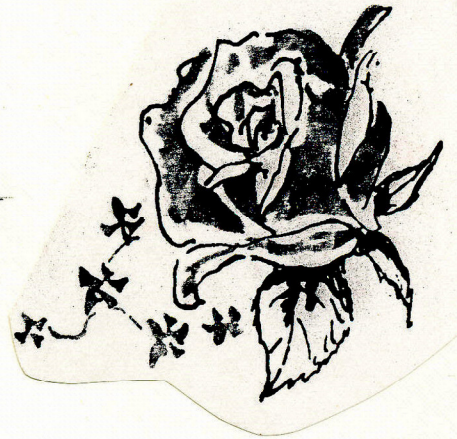
Om Lisa vil vi ta' minder frem,
en masse er der, må I vide.
På fjorten år sker der mange ting,
og vi har lyst til lidt at sige.
Den først' April Lisa lod sig se,
og far "aprilsnar" jo nemlig blev,
om man forstår, hvor tiden går,
i dag bli'r Lisa konfirmeret.

Din talefærdighed var ikke stor,
det kneb med k-n at sige,
sku' der sig's "knus", du i stedet for
så "snus", -til "snudsen" det ku' blive.
Til fastelavnsfest uha, uha,
af skræk du tissed' på fars arm!
Til gymnastik der var du kvik,
de fletninger, de fløj i luften,

En cykel, som ikke samlet var,
den gjorde dig så ulyk'lig,
til den du havde en kommentar:
"Den er i stykker", -hvor ulyk'ligt.
Et øje blåt fik du af din mor,
du straffes sku', jeg dig tabte så,
ja, tro du mig, jeg siger dig,
at vi sad begge to og tuded'.

En lillesøster til verden kom,
og du var glad for hende ved vi,
men da du hørte det, sa' du: "Nå",
og lod ej særlig interesseret.
Og seks år gammel, du klippet blev,
du arrig var, hylede og skreg.
På ferie du hos mormor var,,
og syntes der var godt at være.

Da lægen spurgte vor Lisa om,
hvordan nu hendes ører har det,
ja, svaret hurtigt og prompte kom:
"Jeg ved det ej, jeg kan ej se dem".
Og når man dør, hvad mon så sker,
mon ikke madpakke, man får med?
Ja, hør min pige, din fantasi
var egentlig vistnok uden lige.

Vor kanotur gik ej stille af,
vi skændtes lige så det braged'.
Især når vi roed' hver sin vej,
og når vi sad i siv til hagen.
I båden smed vi os begge to,
hver gang vi skulle passer' en bro,
nervøse var vi da, uha
for tænk, hvis vi nu skulle kæntre.

Dit "digtersind" vi så tyd'lig så,
af bøger gjord' du en masse,
så journalist du nok blive må,
fornuftigt er det sikkert også.
Din første rejse, du tidligt tog,
det Sverig' var - uden far og mor,
fornuftig var du, ej vi har
betænk'ligheder - "koldt" vi tog det.

Engang dit ønske jo vistnok var
en hest, -joh, du var forvoven.
Du og Anette i begge ta'r
en tur på hesteryg i skoven.
At gå med bøjle er ikke rart,
vi syntes du det fornuftigt ta'r.
Vi helt glemt har - du spejder var,
og var på sommerlejr to somre.

Da vi fortalte dig, at nu sku'
der snart en "lillebror" komme,
uha, uha, meget gal blev du,
men inden tiden den var omme,
blev du fortrolig med tanken ja,
og glæded' dig også til det da,
og Dorte blev din øjesten
unoder lær' hun - ja, en masse.

Når Lisa rengøringsdille har,
så må vi andre holde vejret.
Uha, oh skræk, hvis en smøg vi ta'r,
så er det forfra om igen, ja.
Anette, Dorte og mor og far
så ikke spor af rettigheder har,
et ord hun bru'r, og det er "ud",
så er det med at retirere.

Nu må vi slutte med vores sang,
der var nok mere, der sku' siges,
men sangen bliver så alt for lang,
det skal ha' ende kære pige.
Nu held og lykke vi ønsker dig,
alt hvad vi kan, vil vi støtte dig,
til sidst vil vi tillykke si',
et hurra skal vor Lisa have.

